

Security Sector Reform Libanon

Duur: 3 januari 2008 – 8 april 2008

Aantal militairen: 7

Onderscheidingen: geen

Dodelijke slachtoffers: 0

Achtergronden

In 1975 brak in Libanon een burgeroorlog uit. Die oorlog was het resultaat van interne spanningen en conflicten. De moslimbevolking was ontevreden over de sociaal-economisch bevoorrechte positie van de maronitisch-christelijke elite. Er bestond bovendien veel verzet tegen de strakke religieuze verzuiling in de Libanese maatschappij en in het politieke bestel. De maronieten ten slotte waren beducht voor de zich langzamerhand als een 'staat in een staat' gedragende Palestijnse (gewapende) groeperingen. Onder druk van de Arabische Liga kwam er in oktober 1976 een voorlopig einde aan de burgeroorlog in Libanon. Een Arabische Afschrikkingsmacht moest de bewegingsvrijheid van de *Palestine Liberation Organization* (PLO) beperken en haar onderwerpen aan de Libanese wetten. Israël dreigde echter te zullen ingrijpen als de Syrische troepen een van oost naar west lopende denkbeeldige lijn ter hoogte van de havenstad Sidon zouden overschrijden. Het machtsvacuüm stelde de PLO in staat vanuit haar bases in Zuid-Libanon aanslagen op Israëliisch grondgebied uit te voeren. In reactie bezette Israël in de nacht van 14 op 15 maart 1979 het Libanese grondgebied tot aan de rivier de Litani. De Libanese regering tekende daarop protest aan bij de Veiligheidsraad. De raad nam vervolgens een resolutie aan die Israël opriep zich uit Libanon terug te trekken.

Israëlische troepen vielen in juli 2006 opnieuw Libanon binnen. Zij probeerden voor eens en voor altijd een einde te maken aan de dreiging die uitging van Hezbollah, een uit Libanon afkomstige door Iran gesteunde paramilitaire sji'itische organisatie, tegen het grondgebied van de staat Israël. De Israëlische inval bleek echter minder succesvol dan militaire analisten in eerste instantie hadden verwacht. Hezbollah wist zich met succes te verzetten tegen het sterkste leger van het Midden-Oosten. Israël trok zich uiteindelijk terug. De VN-vredesmacht in Libanon – UNIFIL geheten – werd door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties sterk vergroot, terwijl het mandaat werd uitgebreid. De troepenmacht moest Zuid-Libanon vrijwaren van vijandige handelingen. Daarnaast werd de vredesmacht nadrukkelijk belast met het ondersteunen van de terugkeer van het Libanese leger in het zuiden van het land.

Geactualiseerd op: 1 mei 2009

Het Nederlandse aandeel in SSR Libanon

De Nederlandse regering stelde eind 2007 vast dat het Libanese leger het verbindende element in een verdeelde samenleving was. Het leger was echter onvoldoende toegerust voor de vele taken waarvoor het zich gesteld zag. Nederland reageerde daarom positief op een verzoek van de LAF om zijn logistieke capaciteit te versterken. Honderd overtollige vrachtwagens werden in februari 2008 aan het Libanese leger geschonken. Een vijftal Nederlandse militairen reisde naar Libanon om de overdracht te begeleiden. Daarnaast arriveerden in Beiroet in januari 2008 twee Nederlandse officieren die het Libanese leger op logistiek gebied zouden ondersteunen.

Geactualiseerd op: 1 mei 2009